

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות.	רבי יצחק:											◊	<
ורבנן, כרת באחותו למה ליה?												ז	
להלק, וכדרכי יוחנן	[רבנן]											!	◊
שאם עשאן כולם בהעלם אחד - חייב על כל אחת ואחת.	דאמר רבי יוחנן:											!	◊
ורבי יצחק לחלק מנא ליה?												ז	
נפקא ליה (ויקרא י"ח) מואל אשה בנדת טומאתה, לחייב על כל אשה ואשה.	[רבי יצחק]											!	◊
ורבנן נמי תיפוק ליה מהא												ז	
אין הכי נמי												!	
ואלא כרת דאחותו למה ליה?												ז	◊
לחייבו על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו.	[רבנן]											!	◊
פשיטא, הרי גופין מוחלקין, הרי שמות מוחלקין												ז	
אלא, לחייבו על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, והיכי משכחת לה? ברשיעא בר רשיעא.												!	◊
ור' יצחק הא מנא ליה?												ז	
נפקא ליה מק"ו	[רבי יצחק]											!	◊
הבא על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, מהו? אינו חייב על כולן אלא אחת, או חייב על כל אחת ואחת?	דתניא, אמר ר"ע: שאלתי את רבן גמליאל ורבי יהושע באיטליז של עימאום, שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של ר"ג:											!	◊
זו לא שמענו, אבל שמענו: הבא על חמש נשים נדות בהעלם אחד - שחייב על כל אחת ואחת, ונראין דברים מק"ו, ומה נדה שהיא שם אחד - חייב על כל אחת ואחת, כאן ששלשה שמות - לא כל שכן.	ואמר לו:											!	◊
ואידך?												ז	
ק"ו פריכא הוא, מה לנדה שכן גופין מוחלקין.	[רבנן]											!	◊
ולאידך נמי האי ודאי ק"ו פריכא הוא												ז	
אלא נפקא ליה (ויקרא כ') מאחותו דסיפא.	[רבי יצחק]											!	◊
ואידך, אחותו דסיפא למה ליה?												ז	
לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו, לומר שאין עונשין מן הדין.	[רבנן]											!	◊
ואידך?												ז	
איבעית אימא: גמר עונש מאזהרה	[רבי יצחק]											!	◊
ואיבעית אימא: נפקא ליה מאחותו דרישא.	[רבי יצחק]											!	◊
ואידך?												ז	
ההוא מיבעי ליה לחלק כרת למפטם ולסך.	[רבנן]											!	◊
ואידך?												ז	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
סבר כ' אלעזר א"ר הושעיא	[רבי יצחק]	!										יד:
כל מקום שאתה מוצא שני לאוין וכתת אחד, הלוקין הן לקרבן.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:	!	■									יד:
ואי בעית אימא: לא סבר לה כ' אלעזר, ונפקא ליה (ויקרא כ') מואיש אשר ישכב את אשה דוה.	[רבי יצחק]	!										יד:
ואידך?		⚡										יד:
ההוא מיבעי ליה לכדברי יוחנן	[רבנן]	!										יד:
מנין שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה? שנאמר: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה וגו', מלמד שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה.	דאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי:	!	■									יד:
וטמא שאכל את הקדש.											■	יד:
בשלמא הבא למקדש טמא - כתיב עונש וכתוב אזהרה, עונש - דכתיב: (במדבר י"ט) את משכן ה' טמא ונכרתה, אזהרה - (במדבר ה') ולא יטמאו את מחניהם אלא טמא שאכל את הקדש, בשלמא עונש כתיב: (ויקרא ז') והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה, אלא אזהרה מנין?											⚡	יד:
(ויקרא י"ב) בכל קדש לא תגע	ריש לקיש:										!	יד:
אתיא טומאתו טומאתו, כתיב הכא: וטומאתו עליו ונכרתה, וכתוב התם: (במדבר י"ט) טמא יהיה עוד טומאתו בו, מה להלן עונש ואזהרה, אף כאן עונש ואזהרה.	רבי יוחנן אומר, תני ברדלא:										!	יד:
בשלמא ריש לקיש לא אמר כרבי יוחנן - גוירה שוה לא גמיר, אלא ר' יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?											⚡	יד:
ההוא אזהרה לתרומה.	אמר לך: [רבי יוחנן]										!	יד:
וריש לקיש, אזהרה לתרומה מנא ליה?											⚡	יד:
נפקא ליה (ויקרא כ"ב) מאיש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב, אי זהו דבר שהוא שוה בורעו של אהרן? הוי אומר: זו תרומה.	[ריש לקיש]										!	יד:
ואידך?											⚡	יד:
ההוא לאכילה והא לנגיעה.	[רבי יוחנן]	!										יד:
וריש לקיש, האי בכל קדש לא תגע להכי הוא דאתא? ההוא מיבעי ליה לטמא שנגע בקדש											⚡	יד:
טמא שנגע בקדש - ריש לקיש אומר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]										⚡	יד:
אינו לוקה	רבי יוחנן:										⚡	יד:
לוקה - בכל קדש לא תגע	ריש לקיש:										■	יד:
אין לוקה - ההוא אזהרה לתרומה הוא דאתא	רבי יוחנן:										■	יד:
טמא שנגע בקדש, מדאפקיה רחמנא בלשון נגיעה, אזהרה (לאוכל) אתקוש קדש למקדש.											!	יד:
ואכתי להכי הוא דאתא? ההוא מיבעי ליה לטמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים											⚡	יד:
טמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים - ריש לקיש אומר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]										⚡	יד:
אינו לוקה	רבי יוחנן:										⚡	יד:
לוקה, בכל קדש לא תגע - לא שנת לפני זריקה ולא שנת לאחר זריקה	ריש לקיש:										■	יד:
אינו לוקה, רבי יוחנן לטעמיה, דאמר קרא טומאתו טומאתו, וכי כתיב טומאתו - לאחר זריקה הוא דכתיב	רבי יוחנן:										■	יד:
ההיא מבכל קדש נפקא.											!	יד:
תניא כוותיה דריש לקיש:											■	יד:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
בכל קדש לא תגע - אזהרה לאוכל	[תניא]											◇	:יד
אתה אומר: אזהרה לאוכל, או אינו אלא אזהרה לנוגע?									ז				:יד
ת"ל: בכל קדש לא תגע ואל המקדש וגו', מקיש קדש למקדש, מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה, אף כל דבר שיש בו נטילת נשמה												◇	:יד
ואי בנגיעה, מי איכא נטילת נשמה? אלא באכילה.												◇	:יד
כל לא תעשה שקדמו עשה - לוקין עליו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇	:יד